

PROTOKÓŁ

21
43

Warszawa, dnia 8 lutego 1950 r. Sędzia Apł. Sądowy Ireneu Skonieczna, działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, przesłuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115 Kodeksu Postępowania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

Nazywam się

Imię i nazwisko: - Anna Skonieczna
 Data i miejsce urodzenia: - 14. 4. 1907 w W-wie
 Imiona rodziców: - Jan i Anna Józefa z d. Bielusińska
 Zawód ojca: - pracownik prywatny
 Przynał. państw. i narod.: - polska
 Wyznanie: - rzymsko-katol.
 Wykształcenie: - średnie
 Zawód: - skarbnik w Z. Młodzie Skarbowym
 Miejsce zamieszkania: - Marowiecka 4 m 18
 Karalność: - niekarana

Wybuch powstania warszawskiego 1944 roku zastał mnie w domu przy ul. Marowieckiej 4. W domu naszym był zbrojony punkt sanitarny i Komenda powstańców z "Harnisem" na czele. Do dnia 7-go września 1944 roku teren nasz był przez cały czas w rękach powstańców. Dnia tego Niemcy wraz z Ukraińcami zaczęli nasz teren. Powstańcy zaczęli się wycofywać na drugą stronę ulicy Marowieckiej. W domu naszym zostało tylko kilku wziętych powstańców w liczbie około 5 osób. Byli tymi samymi starcy. Niemcy zajęli stronę parzystą naszej ulicy w nocy z dnia 7-go na 8-go września. Dnia 8-go rano Niemcy zaczęli opuszczać dom wreszcie mieszkającym. Wydzieliliśmy na ulicę. W domu naszym

44
 Szymi pozostali wamii powstańcy i zabite przez Niemców
 zator po ich wyjściu kobiety, dorocznym domu Nr 20 przy
 ul. Świętokrzyskiej. Niemcy poprowadzili nas gwałtem
 do ulicy Cerekiego, następnie ul. Traugotta, Kości. Przed-
 miściem do Ossoliniskich. Tutaj staliśmy do zmiany
 więcej godz. 2-giej po poł. Starsi stali na plecu, a młod-
 si w tej liczbie i ja kontynuujemy więcej do różnych
 robot. Następnie poprowadzono nas wzdłuż ul.
 Senatorskiej, Elektoralnej, Chłodnej, Wolnej do Koscio-
 ła św. Stanisława (zobacz mi się) na Woli. Następnego
 dnia rano poprowadzono nas na dworzec zachodni i
 stąd wywieziono do obozu w Pruszkowie.

Po powrocie po powrocie do Warszawy dowiedzia-
 łem się, że wamii powstańcy zostali po wyjściu
 ludności rozstrzelani. Doroczny dom św. Stanis-
 ława Duda ~~z~~ zam. Marowiecka 4, był zabrany przez
 Niemców z ul. Ossoliniskich do chowania zabitych.
 Co się działo na ul. Cerekiego w chwili wejścia
 Niemców, nie wiem. Przepuszczalnie będzie miał
 coś powiedzieć Piotr Wesółowski zam. obecnie Ko-
 xowiecka 4 u 3, który mieszkał na ul. Cerekiego.
 O innych zbrodniach na tym terenie nie słyszałem.
 Na tym protokół zakończono i odrytano.

Protokół brata:

Teresa Zoll

Anna Stoliczna.

S. Skowron